

ρόμοια, salles d'asyle καὶ crèches καὶ Infant's schools ὀνομαζόμενα, ἀφιεροῦντες εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα χρηματικά των κεφάλαια. Ἄμετος δὲ καρπὸς αὐτῶν δὲν εἶναι μόνη ἡ σωτηρία ἀπὸ τῆς πενίας καὶ τῆς ἡθικῆς διαφθορᾶς, ἀλλὰ καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ἡθικῆς καταστάσεως, καὶ ἡ βεβαία ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποθησκόντων, ἐλάττωσις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοσαύτην κατοίκων ἐλλείψιν πάσχουσιν.

Ὡς λαβοῦσα τὸ δικαίωμα ἡ διοικητικὴ τοῦ Ἀμαλίου ὀρφανοτροφείου ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ ἀρ. 22 τοῦ κανονισμοῦ νὰ γέρῃ τροποποιήσεις εἰς αὐτὸν συμβουλευομένη τὴν πείραν καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν μελῶν, καλὸν εἶναι νὰ ἐνθυμηθῇ ἐν καιρῷ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ καταστήματα τοῦ εἶδους τούτου κύριον μὲν σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδίων, δευτερεύοντα δὲ τὴν μάθησιν γραμμάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὠρῶν ὅσαι ἀναλίσκονται εἰς σπουδὴν εἶναι ἴσως ὑπέρμετρος, καὶ ὅτι καὶ ἐπιβαλεῖς προσέτι νὰ ἀσχολῶνται εἰς αὐτὴν τὰ πενταετῆ κοράσια ὅσον χρόνον καὶ τὰ ἐνδεκαετῆ.

Καὶ εἰς τὰ ἐργόχειρα, τὰ γυμνάσια, τὴν προσευχὴν καὶ τὰς ποινὰς, καλὸν ἴσως νὰ γίνῃ μικρά τις μεταρρύθμισις· ὁ χρόνος τῆς ἀσχολίας εἰς τὰ ἐργόχειρα, διὰ τὰ μικρότερα μάλιστα κοράσια, νὰ μὴ παρατείνεται παραπολύ, οὐδὲ νὰ εἶναι δύσκολα τὰ ἐργόχειρα αὐτὰ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἔχωσι χαρακτῆρα διατριβῆς, καὶ τέρψεως, καὶ ποικιλίας· διότι τότε τὰ παιδία γίνονται προσεκτικώτερα, καὶ σιωπῶσι, καὶ μανθάνουσι νὰ σκέπτονται. Καλὸν δὲ ἐνίοτε, ἐνῶ ἐργάζονται, νὰ διηγῆται πρὸς αὐτὰ ἡ διευθύντρια ἢ ἡ διδάσκαλος ὠφέλιμὸν τινα καὶ τερπνὴν ἱστορίαν, ἢ καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ τὴν προσευχὴν ἢν τινα ἀναγινώσκουσι καθ' ἑκάστην.

Τὰ δὲ γυμνάσια νὰ εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῶν φυσικῶν καὶ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, χωρὶς νὰ προξενῶσι κόπον καὶ ἀηδίαν· ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ κἀθηνται πολλὴν ὥραν, τὰ μικρὰ ἰδίως κοράσια, διότι στενοχωροῦνται καὶ βλάπτεται ἡ ὑγεία αὐτῶν. Μὴ λησμονῶμεν ποτὲ ὅτι τὰ παιδία, ἐμπεριέχοντα ἐν ἑαυτοῖς τὰ σπέρματα πολυχρονίου ζωῆς, ἔχουσιν ἀνάγκην ἀδιακόπου κινήσεως.

Ἡ προσευχὴ εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ λέξιν ὑφ' ὅλων τῶν κορασίων, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ κανονισμὸς, διότι οὕτω καθίσταται μηχανικόν τι καὶ οὐχὶ σκέψεως καὶ προσοχῆς ἔργον. Εἰς πολλὰ παιδικὰ καταστήματα τῆς Εὐρώπης τὴν προσευχὴν ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ὁ διδάσκαλος, ἱσταμένων ἐν σιωπῇ καὶ κατανύξει τῶν παιδίων· ὅταν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν ἑξ' αὐτῶν τὴν ἔμαθε καλῶς, παραγγέλλεται νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὴν ἀντὶ τοῦ διδασκάλου, ἡ δὲ ἀντικατάστασις θεωρεῖται ὡς ἀμοιβή, τὴν ὁποῖαν φιλοτιμοῦνται ν' ἀξιοθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλα τὰ παιδία, μανθάνοντα καὶ ἐννοοῦντα καλῶς τὴν προσευχὴν. Καὶ οὕτω πληροῦται εὐστοχώτερον ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐψηφίσθη ἡ κατὰ λέξιν ἐπανάληψις.

Καὶ ἡ βαθμολογία τῶν ποινῶν πρέπει, νομίζομεν, νὰ μετριασθῇ· διότι πᾶσα ποινὴ ἐπιβαλλομένη εἰς μικρὰ παιδία πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐμπνέῃ εἰς αὐτὰ ἀποστροφήν κατὰ τῆς διδασκάλου καὶ τοῦ σχολείου· ἀνάγκη μάλιστα νὰ συνειθίζωνται εἰς τὴν πειθαρχίαν διὰ ποινῶν ἡπίων καὶ φέρ' εἰπεῖν μητρικῶν. Ὅθεν θεωροῦμεν μᾶλλον βλαβερὰν τὴν α' καὶ τὴν δ', περὶ δὲ τὴν ἐπιβολὴν τῆς β', καὶ τῆς ζ', ἀνάγκη νὰ καταβάλλεται προτοχὴ ὥστε νὰ μὴ παρατείνεται ἡ διάρκεια αὐτῶν ὑπὲρ τὸ δέον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τῆς ζ' νὰ γίνεταί μετὰ πολλῆς περισκέψεως.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀμοιβῶν κάλλιστον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς προσευχῆς.

Ἀναγκαῖον προσέτι νὰ ὁρισθῇ καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ καταστήματι διαμονῆς τῶν παιδίων.

Ἐπισκεφθέντες τὸ Ἀμαλίον ὀρφανοτροφεῖον, παρατηρήσαμεν εὐχαρίστως πολλὴν τάξιν καὶ καθαριότητα καὶ ἐπιτροπὴ (*), καὶ ἔφορος, καὶ γραμματεὺς, καὶ διευθύντρια, καὶ διδάσκαλος, ὅλοι ἀμιλλῶνται τίς νὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ μεζονος ἀκριθείας τὰ ἴδια καθήκοντα. Θαυμάζομεν δὲ πρὸ πάντων τὴν Μεγαλειοτάτην Προστάτιδα, μεριμνῶσαν μετὰ σπανίας καὶ ἐνδελεχοῦς ἐπιστάσεως περὶ αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῆς παρουσίας ἐνισχύουσιν συνεχῶς τὴν προαγωγὴν του. Τοῦτο καὶ μόνον ἐγγυᾶται περὶ τῆς εὐδότητος τοῦ κατὰ πρῶτον ἰδρυθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτου καταστήματος, οὗτινος ὁμοῖα εὐχόμεθα νὰ συστηθῶσι καὶ ἄλλαχού τοῦ κράτους, καὶ ὑπὲρ οὗ θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ αὐθις τὴν ταχείαν καὶ πρόθυμον συνδρομὴν τῶν ὁμογενῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

ὑπὸ Σπ. Τρικούπη.

— 0 —

Εἰς τὰς περὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως τοῦ Κ. Σ. Τρικούπη γνώμας ὅσαι ἐδημοσίευσεν ἄχρις ὥρας ἡ *Harbura*, προσθέτομεν ἀσμένως καὶ τὴν ἐρεζῆς, ἢν τινα ἐραυίζομεθα ἐκ τοῦ *Spectateur de l'Orient*· α' Τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως, ἐπραγματεύθη ὁ Κ. Τρικούπης πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ, κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῆς ὑποθέσεως. Ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ ποιητικὴ τοῦ ὕφους, νευρώδους συνάμα καὶ γραφικοῦ, τὸ ἐπαγωγόν

(*) Μίλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι αἱ Κυρίαι Μαρία Ὑψηλάντου, πρόεδρος (ἀποῦσα), Ζωὴ Σούτσου, ἐκπληροῦσα καθήκοντα προέδρου, Κυριακούλα Κριεζῆ, Ἀνδρομάχη Μ. Ρενιέρη, καὶ Εὐφροσύνη Ν. Δραγούμη. Ἐφορος δὲ ὁ Κ. Γ. Κοζάκης Τυπάλδος, καὶ γραμματεὺς ὁ Κ. Ἀθ. Λεονάρδος.

κάλλος τῆς ἀφηγήσεως, ἡ ζωηρότης τῆς ἐκθέσεως, ἡ μετριοπαθὴς καὶ ἀμερόληπτος ἐκτίμησις τῶν γεγονότων ὑπ' ἀνδρὸς μάλιστα συμπράξαντος εἰς τὴν διαδραμάτισιν τοῦ μεγάλου δράματος ὃ περιγράφει.

φει, ὅλαι αὗται αἱ ἀξιόλογοι ιδιότητες καθιστάνουσι τὸ μέγα τοῦτο σύγγραμμα οὕτινος οἱ δύο μόνον τόμοι ἐράνησαν μέχρι τῆς σήμερον, μνημεῖον τιμῶν τὴν ἐθνικὴν φιλολογίαν. »

Ἡ παραθετομένη ἐνταῦθα εἰκὼν τοῦ Κ. Σπυρ. Τρικούπη ἀντεγράφη ἐκ μεταλλείου χαραχθέντος τὸ 1833 ἔτος ἐν Βαυαρία.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ.

—ο—

Ὁ διδόμενος εἰς τὴν διπλωματίαν ὁρισμὸς εἶναι ὁ ἐξῆς· α' Ἐπιστήμη τῶν συμφερόντων κράτους πρὸς κράτος, ἢ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων τῶν ἐθνῶν. »

Καὶ ὅμως ἡ διπλωματία δὲν εἶναι ἐπιστήμη, διότι δὲν θεμελιῶται ἐπὶ ἀρχῶν βεβαίων καὶ ἀναλλοιώτων, οὔτε ὁ προστατεύων εἰς τὴν ξένην τὰ συμφέροντα τῆς ἰδίας πατρίδος, ἢ ὑπερασπιζόμενος τοὺς ὁμογενεῖς, ἢ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς ὑπερσχύσεως τῆς πολιτικῆς τῶν ἀντιπροσωπευομένου κράτους, ἢ χρησιμεύων ὡς ὄργανον τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων δύο λαῶν, εἶναι ἐπιστήμων· ἡ μὲν διπλωματία εἶναι ὑπουργία, ὃ δὲ ἐνεργῶν ταῦτα πρέσβυς.

α' Ἐὰν ψεύδωνται πρὸς ὑμᾶς, ἔλεγε Λοδοβίκος ὁ 18' τῆς Γαλλίας πρὸς τοὺς πρέσβεις του, ψεύδεσθε καὶ ὑμεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐτι μᾶλλον. » Ἰδοὺ ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῆς νεωτέρας διπλωματίας.

Ὁ διπλωμάτης εἶναι οὕτως εἰπεῖν δικηγόρος· διότι ὡς τοιοῦτος σχεδὸν παρεμβαίνει εἰς τὰς μεταξὺ δύο ἐπικρατειῶν διαφοράς. Καθῆκον αὐτοῦ κύριον νὰ περιπλέκη τὰς ὑποθέσεις· ὅσας δὲ ὦν ἀποχρώντως ἐπιτήδευε ἀπατᾷ καὶ τὰ δύο κράτη, ἢ ἐπιστήμη τοῦ αὐτῆ προκόπτει, καὶ τὸ ὄνομά του διαφημίζεται ὡς ὄνομα μεγίστου διπλωμάτου.

Τοιοῦτος ὁ σκοπελος τῆς ἀρχαίας σχολῆς τῆς δι-

πλωματίας· ὥστε ἀπαιτεῖται μέγα κεφάλαιον ἀρετῆς διὰ νὰ μὴ ἀπατήσῃ τις καὶ χάριν ἑαυτοῦ ἐπὶ τέλους ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀπατᾷ ἐξ ἐπαγγέλματος χάριν τῶν ἄλλων.

Ὁ λαὸς ὅστις δὲν εἶναι πρέσβυς, ὀνομάζει καθαρῶς τὴν διπλωματίαν πανουργίαν καὶ δολιότητα.

Θέλεις νὰ μάθῃς τὴν ἠθικὴν σημασίαν λέξεώς τινος, ἢ νὰ πληροφορηθῇς περὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τινὰς θεσμοὺς ἢ δημοσίας θέσεις; Ἐξέτασον ὅποια ἐπίθετα προσκολλῶνται συνήθως εἰς τοὺς θεσμοὺς ἢ τὰς θέσεις ταύτας.

Ἐπαινοῦντες τινὰ διπλωμάτην λέγομεν ὅτι εἶναι ἔμπειρος, ἐπιτήδειος, ὀφύονος· ἀλλ' οὔτε ἤκουσα, οὔτε ἀνέγνων ποτὲ, καθόσον τοῦλάχιστον ἐνθυμούμαι, ὅτι διπλωμάτης τις ὑπῆρξεν εὐθύς, ἢ εἰλικρινής.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια τοῦ διπλωμάτου συνίσταται εἰς τὸ ἐξαπατᾶν ἔστω καὶ τοὺς ἐναντίους αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι ἡ διπλωματία δὲν ἐθεμελιώθη ἄχρις ὥρας ἐπὶ ἀρχῶν ἀληθείας.

Εἶναι ἄρα δυνατόν νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν; Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι, ἐπειδὴ ἀείποτε ἐθεωρήσαμεν τὴν εὐθείαν γραμμὴν ὡς τὴν βραχυτέραν ὁδὸν, καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς τὸ στοιχεῖον παντὸς ἀγαθοῦ.

Ἐζήτησε ποτέ τις παρ' ἄλλου τὴν περιγραφὴν τῆς διπλωματίας, ὃ δὲ ζητηθεὶς περιέγραψε τὴν ραδιουργίαν. Ἀλλ' ἡ ραδιουργία εἶναι μὲν καὶ αὕτη τρόπος ἐνεργείας, διατηρεῖ ὅμως αἰωνίαν δυσπιστίαν, καὶ τοσαύτην, ὥστε εἴαν ποτε ὁ φρονιμώτερος θελήτῃ νὰ φανῇ συμβιβαστικώτερος καὶ νὰ ὑποχωρήσῃ, κινδυνεύει ν' ἀπατηθῇ.

Ἡ διπλωματία διαστρέφει τὰ ζητήματα, περιπλέκει τὰς ὑποθέσεις, ἀναβάλλει τὴν λύσιν αὐτῶν, διαίρει, ὑποβάλλει τὰς διχονοίας, ἐξάπτει τὰ πάθη, καὶ διὰ τῆς ἀκαθέκτου ἐπιρροῆς τῆς ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ἐπικρατειῶν καθίσταται εἰς αὐτὰς ὀλεθρία, ὡς ἐβεβαίουν ἐσχάτως μετ' ἀξιεπαίνου παρρησίας καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας λόρδος Πάλμερστον, ἀπαντῶν εἰς λόγον τοῦ Ἰω. Ρώσελ. α' Ἡ ἔξη ἐπιρροή, ἔλεγε τὴν 25 Ἰουλίου (6 Αὐγούστου) 1855, ἐπῆρξεν ἵελοσε ὀλεθρία εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου εἰς ᾧ ἐνεργεῖται. Διατηρουμένη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ὀπλῶν ἡ ἔξη αὕτη ἐπιρροή, εἶναι πολλῶν δεινότερα τῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς δυναμειος θεμελιουμένης. » L'influence étrangère a toujours été fatale au bien-être du pays où elle s'établit. L'influence étrangère maintenue par les armes est encore pire que celle qui s'appuie sur le pouvoir politique.

Ἰδετε τὴν ἀδυσσον εἰς ἣν κατεπόντισεν ἡ ἐν Βιέννῃ διπλωματικὴ σύνοδος τὴν 18' ἑκατονταετηρίδα! Ἄν ἦτο εἰλικρινεστέρα, ἂν ὀλιγώτερον ἀπέβλεπεν εἰς τὰ ἴδια συμφέροντα, ἂν ἐσέδετο τὰ δικαιώματα τῶν λαῶν, δὲν ἐπῆρχοντο τὰ δεινὰ τοῦ 1848 ἔτους, οὐδ' αἱ ἐνεστῶσαι συμφοραὶ τῶν ὀπρίων τὸ τέλος ἄδηλον.